det kan tyckas ligga långt borta i tid och rum, men tittar vi noga på händelserna ser vi att konflikten ända bär liknande drag idag.
En liten privilegierad elit äger den ekonomiska och politiska makten i samhället, medan en nedtryckt och underbetald majoritet av arbetare tvingas slita för sin inkomst och överlevnad utan att någonsin få ta del av det mervärde som skapats. Polisen trakasserar ungdomar i utsatta stadsdelar, medan väktare ständigt jagar oss utan biljetter på tågen. Kronofogde och inkasso sköter jakten på de skuldsatta och utförsäkrade.

Den arbetarklass som slaktades i Klågerup 1811 återfinns idag i städerna som timvikarier inom vård och omsorg, som byggarbetare, restauranganställda, brevbärare och inom många många fler utsatta yrken och områden. Bötesstraff hotar den som lyckas sätta upp effektivt motstånd utanför de dominerande facken och partierna, i många fall fysisk misshandel av bla. strejkvakter och politiskt aktiva. Många cirklar sluter sig under ett par dagar i juni. Låt oss aldrig glömma de uppoffringar som gjorts och stå enade när tiden kommer igen...

DETTA BLADET...

...ges ut av oss i *Virvelvinden*, en socialistisk grupp i Lund.
Har du något du vill bidra med, eller vill hjälpa till med bladet?
Maila: *kontakt@virvelvinden.net*

Gamla blad hittar du på *www.virvelvinden.net*

FILMVISNING:
"BUS RIDERS UNION"

...på **India Däck Bokkafé** kl 19.00 fredagen 12:e augusti.
En dokumentär om hur arbetarklassen i Los Angeles kunde ena sig i kampen för rätten att ha råd att röra sig i en stad byggd för de rika.
>>> Läs mer på facebook eller virvelvinden.net

nummer 30 – sommaren 2011

VIRVELVINDEN

det går att vinna mot sviniga chefer

Hej Isak, ditt fack (SAC – Syndikalisterna) förhandlade just till dig 90 000 av Jula. Vad hade de gjort mot dig?

– Pga ett fel i schemaläggningen blev jag en dag inte avbytt i kassan när jag slutade för dagen, utan tvingades jobba över ca 40 minuter. När jag väl blev avbytt ringde min chef upp mig och sa att jag inte skulle få någon lön för övertiden.
Några dagar senare när jag gick på lunch stötte jag på henne i lunch-rummet, och frågade först ganska snällt om hon verkligen inte tänkt ge mig lön för den övertid jag arbetat. Hon sa nej och drog lite skitsnack om att man skulle ställa upp för företaget när saker blir fel och lite andra sagor.. Jag berättade då att jag pratat med mitt fackförbund som sagt att jag ska ha ersättning för övertiden. När hon hörde ordet "fackförbund" ändrade hon sig direkt och sa att hon "såklart tänkt ge mig pengar denna gången men inte nästa" och jag fick mina pengar.
En vecka senare blev jag uppsagd. De anledningar som gavs var att jag "inte levt upp till förväntningarna" och att jag "inte verkade trivas på arbetsplatsen".

Hur gick du tillväga för att sätta dit dom? Försökte de lura dig på något sätt när du sa ifrån?

– Jag gick till mitt fackförbund, berättade vad som hänt och tillsammans kollade vi igenom lagar och alla mina papper. Det visade sig att Jula brutit mot flera paragrafer i både LAS och MBL (de hade bl.a. inte hört av sig till mitt fackförbund om uppsägning och de hade inte angett hur jag skulle bestrida uppsägningen). Det visade sig även att de fuskat med min anställningsform; jag hade en provanställning först, och sen även ett semestervikariat i maj, och sen skulle jag fortsätta min provanställning. En provanställning får dock enbart övergå i en tillsvidareanställning.. Det får absolut inte återgå till en provanställning igen. När vi hade ett bra underlag kallade vi till förhandling. De tvingades gå med på de flesta av våra krav och vi gick därifrån med 90 000 kr till mig och 30 000 till mitt fackförbund.

Ofta vill företag som gjort bort sig inte att det ska komma ut, varför gick du inte med på att tvingas till tystnad och försökte få mer pengar istället?

– Inspirationen från andra exempel är viktig för att vi ska våga ta konflikter på våra arbetsplatser. Jag vill inte ha någon munkavle på mig utan jag vill fritt kunna berätta hur jag gjorde för både mina gamla arbetskamrater på Jula och för andra.

Har du några tips till alla som jobbar och är rädda från att säga ifrån när chefen ligger på dom eller hotar dom?

Något som jag kände gav mig enormt mycket självförtroende var vetskapen om att jag har ett

riktigt bra fackförbund i ryggen som alltid backar sina medlemmar. Men även om du inte har det så var alltid säker på din sak, chefer är ofta konflikträdda och ovana vid att konfronteras öppet. De är vana vid att kunna köra med folk lite hursomhelst utan att någon vågar stå upp mot dem. Tänk alltid att det är du som har rätt även om du är osäker, och visa att du minsann inte är ett dugg rädd för dem. Snacka även med dina arbetskamrater och involvera dem. Den absolut starkaste kraften är den vi arbetare besitter tillsammans, och ett enigt arbetarkollektiv är alla chefers mardröm..

Och sist men inte minst: vad ska du göra med pengarna?

– Jag ska köpa lite snyggare kläder och godare mat än vad jag hade råd med på den lönen de gav mig och ha en riktigt skön sommar istället för den skit som väntade mig på Arbets-förnedringen. Det mesta ska jag dock försöka spara och leva på medan jag letar jobb så jag inte är lika desperat för vilket skitjobb som helst.

// Jonas, Virvelvinden.

lunds feministiska festival

Den 20-22 Maj pågick ***Lunds Feministiska Festival*** med parollen "från ide till revolution". Det var tre dagar med fest, föredrag, workshops (praktiska övningar i anslutning till teori), diskussioner, folkkök mm. Temat kring festivalen var feministisk organisering i Lund. Festvalen var inspirerad av "Kulturfeministiska veckan" på Spykens gymnasium i Lund i December 2010. Syftet med festivalen var att inspirera tjejer till vidare organisering samt att behovet av och uppmuntran för feministisk aktivitet är nödvändigt för den fortsatta kvinnokampen då feminism ofta stannar på ett teoretiskt och personligt plan. Därav parollen "från ide till revolution"

LUNDS KOMMUNALFULLMÄKTIGE HÖJER BUSSPRISERNA TILL 19 KR!

Politikerna i Lunds kommun beslutade nyss om att igen höja busspriserna till 19 kronor den 15:e augusti!

Busspris 2003: ***10 KR***
Busspris 2011: ***19 KR***

Om du fick din lön i bussbiljetter:
2003: ***16 500*** (verklig undersköterska)
2011: ***31 500*** (bussbiljettslön undersköterska)

Men vänta, du får din lön i pengar!
2003: ***16 500*** (verklig undersköterska)
2011: ***19 000*** (verklig undersköterska)

Synd, någon har snott 11 500 kronor av dig genom att ge dig lön i pengar istället för bussbiljetter.

Den 14-15 juni 2011 var det exakt 200 år sedan massakern i Klågerup utanför Malmö.
Under våren 1811 förordnades att 15000 man skulle utskrivas som förstärkningsmanskap för att delta i Napoleonkrigen, bl a för att erövra Norge.
Missnöjet blev stort över hela landet. I Skåne kom det till öppen konflikt mellan allmoge och militär.
Ett gammalt grundlagt missnöje mot despotiska adelsherrar och sadistiska frälseinspektorer spelade in och efter upprepade trakasserier och misshandlar av allmogebefolkningen i Skåne under våren 1811, gick budet att samlas på Klågerups gård den 15 juni.
En gång för alla skulle skulle det göras slut på herrarnas förtryck.
14/6 ankom generalmajor Hampus Mörners husarer från Malmö till Klågerup för att möta de upproriska.
Dagen efter inleddes en massaker. Många i den drygt 1500 man starka bondehären på platsen tog till flykten, medan ca 800 man vägrade ge sig, beväpnade mestadels med hötjugor.
Mot 100 välbeväpnade husarer stod bönderna chanslösa och militären banade väg in på gården med kanoner. Sablar och bajonetter färgades röda av böndernas blod och de som försökte fly över fälten upphanns och slaktades skoningslöst. Hur många som dog denna dag är okänt. De officiella dödstalet låg på ca 30 personer medan den verkliga siffran troligtvis ligger närmare 200. De fallna lades i massgravar medan 395 personer infångades och sattes på Malmöhus fästning.
4/11 1811 fördes fångarna ut på Stortorget i Malmö för att få sina domar. 14 av de 135 tillkallades frikändes medan 20 dömdes att mista högra handen, halshuggas och steglas.
I slutändan genomfördes 3 dödsdomar, 24 personer fick och 27 fick fästningsstraff på varierande tid. 74 personer fick fästningsstraff på vatten och bröd.
Bondeupproret 1811 var en förtvivlans manifestation, som på ett bestialiskt sätt slutade i ett blodbad, men därefter förblev allt vid det gamla. Herremännen lyckades ännu en tid behålla sin privilegierade ställning.
200 år har gått sedan Klågerupsmassakern och

